

Bilag til Bet. o. Lovf. om sindssyge Personers Hospitalsophold.

I Praksis vil det vistnok vise sig umuligt at gennemføre en saadan Bestemmelse. Jeg kan i denne Forbindelse oplyse, at jeg kan indestaa for, at der paa samtlige Landets Sindssygehospitaler findes et stort Antal Patienter, som (smlgn. § 8, Stk. 1) ikke er farlige for sig selv eller andre, og hvis Sygdom ikke kan ventes at bedres ved yderligere Hospitalsbehandling, og som daglig forlanger at blive udskrevet uden at faa deres Ønske opfyldt, fordi deres nærmeste hverken kan eller vil have dem i deres Hjem, og fordi Sindssygelægerne hidtil har ment, at Hensynet til det Milieu, Patienten skulde vende tilbage til, var mindst lige saa tungt vejende som Hensynet til den sindssyges eget Forlangende. Jeg tror, der vilde rejse sig et Ramaskrig Landet over fra de Hjem, det kom til at gaa ud over, hvis denne Bestemmelse skulde føres ud i Livet.

ad § 9, Stk. 1: Udskrivning kan begæres af *Patienten selv* eller følgende Personer o. s. v., samt

§ 9, Stk. 2: For saa vidt en saadan Begæring afslaaes, skal den behandlende Læge paa Forlangende af den, der har fremsat Begæringen om Udskrivning, forelægge Sagen for Justitsministeren.

Hvis Meningen hermed er, at de talrige daglige Krav om Udskrivning, som enhver, der kender lidt til Livet paa et Sindssygehospital, ved Besked om, paa Patienternes Forlangende skal forelægges Justitsministeren, vil det give Justitsministeren og Hospitalets Læger noget at bestille.

S. T h a l b i t z e r.

Til Justitsministeren.